

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Provisione Et Obtentione Beneficiorvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

122. Quid requiratur, ut præsentatio præsentato tribuat ius ad beneficium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74485)

amittitur. *c. quia Clerici, h. tit.* Card. de Luca, in *summ. juris patron. num. 135.* Lott. *num. 17.* citans Paul. de *Citad. de jurepatr. p. 9. num. 11.* Roch. *v. ipse, v. is. num. 54.* Pirh. *cit. num. 138.* eo privandum ait.

10. Decimò : jure novo Trid. *sess. 22. c. 11.* per hoc, quòd patronus se ingerat in perceptionem fructuum beneficii patronati, aut ipsius bona usurpavit, ipso jure privatur patronatu, & incurrit excommunicationem reservatam. Card. de Luca *cit. num. 135.* Barb. *num. 162.* citans Vivian. *cit. l. 15. c. 2. num. 13.* Franc. Leon. in *thes. fori Eccles. p. 2. c. 21. num. 31.* semper tamen cum hac limitatione (quod observandum circa casum subsequenter, & plures ex antecedentibus, nimirum quintum, sextum, septimum, octavum, nonum; ut bene monet Card. de Luca. *loc. cit. num. 134. & 135.*) ut patronatus amittatur in præjudicium tantum hæredum, & successorum; quibus ipse delinquens præjudicare potest; non verò venientium independenter & jure suo; in quorum præjudicium expressam alienationem, vel remissionem facere non possit.

11. Undecimò per hoc, quòd patronus ingratius sit Ecclesiæ, juxta Surdum *de aliment. tit. 7. q. 32. num. 9. & q. 38. num. 2.* Vivian. *loc. cit. n. 4.* apud Barb. *num. 261.*

12. Denique amittitur, & Ecclesia evadit libera per non usum longissimi, vel etiam longi temporis; dum nimirum patronus, cessante impedimento, nullum rectorem præsentavit ad Ecclesiam

vacantem; & interea, saltem duabus vicibus, rector fuit institutus sine præsentatione. Pirh. *loc. cit. ex Barb. num. 257.* Verum id intelligendum de jure patronatus competente ex mero privilegio, censet Lott. *sup. cit. num. 36.* citans Puteum *h. tit. decis. 7.* & Mohedam. *eodem tit. decis. 10.* Item *l. 2. q. 7. num. 22. & seq.* citans Felin. in *c. cum accessissent; de constitut. n. 2.* Decian. *vol. 2. conf. 2. n. 125.* & alios adductos per Surdum *cons. 419. n. 5.* Si verò est de jure communi, nunquam amitti per talem non usum, ait Lott. *cit. q. 5. n. 25.* ex Puteo. *decis. 369.* eò quòd facilius perdatur privilegium merum, quàm privilegium clausum in corpore juris; quòd reputatur jus commune, juxta *l. ejus militis, ff. de testam. milit.* quapropter etiam videtur potius hoc jus patronatus conservatum in præsumptâ voluntate conferentis beneficium. Lott. *ibidem. num. 26.* citans seipsum *l. 1. q. 34. n. 62.* ubi, quòd, si Episcopus contulerit beneficium non factâ mentione juris patronatus, non censebitur mutatus status, nec interturbata possessio patroni; sumitur enim interpretatio, quòd contulerit, si patrono placuerit; & ita Veral. *decis. 189. num. 2. p. 3.* Porro notat Laym. in *c. sicut. de suppl. negl. praelat. in 6.* jus præsentandi amissum, vel potius devolutum ad superiorem, ob non factam præsentationem intra tempus, factâ unicâ collatione, etiam sine effectu, recuperari à Patrono; citatque pro hoc Azor.

* * *
* *

CAPUT SECUNDUM. DE PRÆSENTATIONE IPSA.

PARAGRAPHVS I.

De effectu & modo præsentationis faciendæ & admit- tendæ.

Quæstio 121. Quale jus præsentato conferat præsentatio?

1.

Espondeo primò: confert illi jus ad beneficium, ut dictum supra.

2.

Respondeo secundò: jus illud, quòd quæritur præsentato resolvitur in simplicissimam habilitatem personæ ad obtinendam

institutionem, Lott. *l. 2. q. 9. num. 20.* citans Azor. *p. 2. l. 6. c. 19. q. 2.* unde in effectu non censetur ei jus aliud quæsitum, quàm ut possit agere pro ipsâ institutione. Lott. *l. 2. q. 13. num. 14.* citans Abb. in *c. cum Berthol. num. 12. de sent. & rejudicat.* estque ante institutionem minimè perfectum; sed subiacet periculo, ne patronus variet accumulando. Lott. *ibid.* qui etiam *l. 2. q. 20. n. 33. & 35.* quòd licet præsentatus instans pro institutione non habeat adhuc jus in re perfectè quæsitum, sed tantum jus ad rem, & hinc petere non potest beneficium

tanquam suum, sed tanquam sibi debitum; nihilominus, dum jus illud ad rem profectur, dirigit actionem non in personam, ad qualem duntaxat is dirigit, qui habet nudum mandatum de providendo; sed etiam dirigit in rem; ut res ipsa, id est, beneficium sibi tradatur.

Quæstio 122. Quid requiratur, ut præsentatio tribuat ipsum jus?

1. Respondeo primò: debet à præsentato esse acceptata; seu præsentatus consensisse in præsentationem sui (intellige intra terminum concessum patrono ad præsentandum. Lott. *l. 2. q. 6. num. 38.*) Zerol. in *pr. Episc. p. 1. v. jus ad rem, n. 2.* citans Gomez. *q. 23. in reg. de triennali.* Garc. *p. 4. c. 3. num. 11.* citans Paris. *de resign. l. 2. q. 23. n. 12.* Roch. & C. Castrop. *tr. 13. de benef. d. 2. p. 1. num. 7.* Corrad. *pr. benef. l. 4. c. 2. num. 15.* Eò quòd hæc acceptatio facta à præsentato sit pars præsentationis, Garc. & reputetur unicus actus. Castrop. *Corrad. l. cit.* Nec sufficit scientia præsentati sine illius acceptatione. Corrad. *loc. cit.* citans Calent. *de jurepatr. conf. 9.* Gonz. *ad reg. 8. gl. 15. num. 1.* Non tamen requiritur acceptatio ad partem; si nominatus sit præfens; quia cum se tunc præsentari ferat, intelligitur consentire & acceptare. Corrad. *loc. cit. num. 16.* citans Lap. *alleg. 8. circa med.* Cardin. in *c. fin. h. t.* Neque sufficit, dum præsentatur absens, Notarium, conficiendo instrumentum

pra.

præsentationis, dicere: *Coram me Notario pro eo acceptante & stipulante*; quia talis stipulatio nihil profest in hac materia, licet operetur quoad alios actus, veluti etiam in ipsa donatione juris patronatus; quæ valet, & est perfecta facta absenti per stipulationem Notarii; Notarius enim tanquam servus publicus potest stipulari & acquirere absenti, & sufficit rati habitio absentis, etiam non expressa, sed tacita, si ex factis conjici potest; nam ex scientia rei favorabilis inducitur. Corrad. *cit. num. 16.* Sed nec sufficit acceptatio præsentationis facta à patre pro filio, vel à consanguineo pro consanguineo. Corrad. *ibidem.* & videtur id verum, etiam si acceptaret pater aliæ personæ conjuncta cum cautione de rato, propter eandem rationem, quam dat Garc. *p. 5. c. 9. num. 203.* cur pater pro filio præsentare nequeat; nimirum quia in causa spirituali, qualis est hæc, pater vel conjuncta persona non admittitur sine speciali mandato. Item idem valere videtur, quod Garc. *ibidem* de præsentatione habet, nimirum si admitteretur talis acceptatio patris alteriusve personæ conjunctæ, ita demum valeret, si ratificatio fieret intra tempus datum ad præsentandum. Sufficit tamen & non aliter tunc acceptatio facta per procuratorem habentem speciale mandatum ad acceptandum beneficium in specie vel in genere. Garc. *p. 4. c. 1. num. 21.* citans Lamb. *p. 2. l. 1. q. 5. a. 2. num. 2.* Corrad. *loc. cit.* ubi etiam ex Lamb. quod id intelligatur tam de jure patronatus laicorum, quam Ecclesiasticorum. Porro de dicta acceptatione constare debet per literas, vel procuratorem. Corrad. *ibidem.* Garc. *p. 4. c. 2. num. 23.* ex Lamb. Denique quod si intra tempus datum ad præsentandum non acceptaret, & patronus alium non præsentavit, (quod potest) collatio beneficii devolvitur ad Superiorem. Corrad. *cit. num. 15.* ex Lamb. *p. 1. l. 1. a. 21. num. 5.* Quod Garc. *loc. cit.* ex Lamb. ait; quod dicta acceptatio requiratur intra quadrimestre, intelligendus erit de patronatu laicorum tantum.

2. Secundò: præsentatio à patrono facta, seu potius nominatio firma non est, neque jus præsentato ad beneficium confert, quousque habenti instituere præsentetur; quia hoc est de ratione præsentationis, Castrop. *loc. cit. p. 8. n. 1.* citans Abb. *in c. ea noscitur. de his, que sunt à prælat.* Garc. *p. 4. c. 1. n. 16.* Barb. *p. 3. de pot. Ep. alleg. 72. n. 12. &c.* Non tamen requiritur, ut præsentatio sit acceptata ab habente instituere, sed sufficit esse ei factam, etsi is eam non admittat. Zerol. *loc. cit.* citans Geminian. *in c. 1. de postulat. in 6.* Garc. *loc. cit. n. 11.* Rebuff. *de nominatione. q. 4. n. 6.* Selva, &c.

3. Tertiò: requiritur, ut præsentatio valida insuper talis sit, cui necessariò debeatur institutio: Nam si liberum sit instituenti præsentatum rejicere, nullum jus considerabile ex tali præsentatione habebit præsentatus. Castrop. *loc. cit. num. 8.* Hinc dum plures sunt præsentati per unum eundemque patronum, nulli eorum est jus quæsitum ad rem; cum omnes in communi habeant jus & actionem, ut unus eorum ab habente instituere instituarur. Garc. *num. 13.* citans Abb. *in c. cum Berthold. n. 10.* Mohed, Roch. contra Lamb. Idem est, dum plures sunt præsentati à diversis patronis in æquali semper numero, v. g. singuli habeant duo suffragia; nam ut unus præsentatorum dicatur habere jus ad rem, requiritur major pars patronorum, seu vocum. Garc. *num. 14.* citans Rotam, *in una Me-*

diolan. Capellania. 27. Martii. 1602. & plures alias ejusdem decisiones; præter quæ specialiter

Quæres 123. Coram quo fieri debeat præsentatio?

1. **R**espondeo: necessariò debet fieri coram habente instituere. Castrop. *cit. p. 1. num. 5.* Lott. *l. 2. q. 6. num. 33.* & *q. 13. num. 103.* pendet enim validitas præsentationis, seu ea suscipit formam ex concursu trium personarum, præsentantis, præsentati, & habentis instituere. Lott. *cit. num. 33.* Unde actus præsentationis facta extra præsentiam habentis instituere, resolvitur in simplicem nominationem, per quam non quæritur jus aliquod considerabile aut præservabile ipsi ita præsentato, vel potius nominato. Lott. *num. 35.* citans Rot. *in una. Hipporegien. plebanie. 25. Junii 1610.* cum sit potius quædam impropria & verbalis electio personæ, ut præsentetur, quam præsentatio. Lott. *num. 36.* & Abb. *in c. ult. h. cit. num. 4.* & verius actus præsentationis inchoatus, quam consummatus, nullatenus impediens variationem. Lott. *ibid. ex Lamb. p. 2. l. 2. q. 7. a. 2. n. 2. & 5.* Proce- ditque responsio, etiam si habens instituere sit inferior Episcopo; ita etiam, ut non excusaretur patronus, qui neglecto præsentare coram tali inferiore institutore, præsentandum subjecisset Episcopo pro examine. Lott. *num. 46.* citans Rot. *in Me- diol. juris patronatus. 22. Maji 1575.* Nihilominus excusandum patronum à devolutione, si præsentasset alteri, quem ex rationabili causa credidisset habere jus instituendi, v. g. Ordinario (cum enim inferiores habeant jus instituendi non ex jure communi, sicut Ordinarii, sed ex legitima præscriptione, privilegio, vel lege fundatoris; facile est patronum hoc ignorare; cum nemo teneatur, nec valeat quandoque scire jura privatorum. Corrad. *in pr. benefic. l. 4. c. 6. num. 2. & 3.*) etiam si illud in veritate non habeat; tradit Lott. *num. 48.* citans Rebuff. *in prax. de devolut. num. 26.* Lap. &c. Garc. *p. 10. c. 3. num. 7.* citans claram desuper Rotæ decis. Corrad. *loc. cit.* Porro in dicto casu ignorantia potest patronus iteratò præsentare, habetque aliud semestre vel quadrimestre, prout est laicus vel Ecclesiasticus, à die scientiæ nullitatis præsentationis. Corrad. *cit. num. 1.* citans Roch. *de jure patronatus. v. honorificum. q. 37. num. 63.* Vivian. *in pr. juris patronatus. l. 5. c. 2. num. 27. & num. 5.* citans Barb. *de potest. Episc. alleg. 72. num. 141.* secus verò, si scienter & dolosè præsentavit coram non habente instituere; quia tunc devolvitur collatio ad superiorem; sed de hoc pluribus infra.

2. Sed neque præsentatio, quæ fit in Curia pro obtinenda institutione à Papa exigit præsentiam Papæ, aut alterius superioris, qui illam excipiat, ut Lott. *num. 49.* Corrad. *l. 4. c. 7. n. 33.* Papa enim ut totius mundi negotiorum mole pressus non potest vacare receptioni hujusmodi præsentationum; unde nec præsentatus debet sensibus corporeis se coram Papa sistere, qui propterea suis officialibus hujusmodi negotium demandavit; quare videmus passim supplicas signari per Prælatum habentem à Papa potestatem signandi istiusmodi supplicas, etiam in privata domo ipsius prælati. Corrad. *ibid.*

* *

F 2

Quæstia

P. Leuren. Fori Benef. Tom. 11.